

[Behnke]

»Kulturministeren og kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævningen, herunder om brug af skemaer m.v.«

Når vi har stillet det ændringsforslag, skal ministeren ikke være i tvivl om, hvad vi mener med den formulering. Den formulering dækker over et ønske om at få stoppet den praksis, hvor mange i dag jo desværre betaler dobbelt licens til Danmarks Radio. Først betaler de en tvangslicens, i det øjeblik de køber eller lejer f.eks. et farvefjernsyn, og siden, når de så er tilkoblet et fællesantenneanlæg eller kabelnet, kommer de til at afregne én gang til til Danmarks Radio via Copy-Dan-afgifterne.

Som en af forslagsstillerne til det ændringsforslag skal jeg altså meddele, at vi forventer, at området bliver afklaret, så ingen kommer til at betale licens mere end højst én gang.

Det sidste – og det er efter vores mening det allerværste i lovforslaget – er 5 pct.s omsætningsafgiften på forskellige former for kunstværker. Jeg forstår ikke, at der tilsyneladende stadig væk er flertal i Folketinget for den bestemmelse. De mange deputationer fra branchen, der har været i udvalget, har meget klart og tydeligt tilkendegivet, at det er en afgift, som i praksis vil være umulig at administrere. Specielt gjorde det indtryk på os, da vi hørte formanden for auktionslederne fortælle om, hvilke muligheder der er for, at kunstværkerne blot omsættes sort, hvilke muligheder der er for, at kunstværkerne omsættes i udlandet. Dermed opnår man ikke det, man havde som intention: at få de 5 pct. skrabt i kassen.

Vi kan i øvrigt heller ikke forstå den tankegang, der ligger bagved. Når man tænker på en møbelfabrikant, der lader fremstille en stol, når man tænker på alle mulige andre fabrikanter, der laver ting, så bliver deres produkter solgt én gang til en salgspris, og uanset hvor mange gange varen siden hen omsættes, så er det jo altså kun statskassen, der får glæde af det i form af moms. Der skal ikke afregnes hverken til den, der i sin tid har fabrikeret den, eller det eventuelle bo efter en afdød fabrikant.

Derfor vender vi os kraftigt imod selve ideen, og vi har derfor også gennem de ændringsforslag, vi har stillet, bedt om, at de bestemmelser udgår.

Lad mig endelig sige, at ændringsforslag nr. 4 har vi ikke i betænkningen indstillet til vedtagelse, men det skal vi gøre her i dag.

Duetoft (CD):

Også jeg vil selvfølgelig glæde mig over, at der er flertal i Folketinget for de brede linjer i denne lovgivning. Men der er jo, som også foregående talere har nævnt, et par knaster tilbage.

Den ene af dem er denne dobbeltafgift i forbindelse med tv, og derfor har vi tilsluttet os det ændringsforslag, der foreligger. Vi vil gerne være med til at garantere, at seerne ikke kommer til at betale afgift af samme program to gange, den ene gang, når de tager det gennem luften, og den anden gang, når de tager det gennem kablerne. Det virker på mig fuldstændig underligt, at man skal betale ophavsretsafgifter for noget, som man ikke bruger. Det virker noget forvirrende.

Derfor håber jeg selvfølgelig, at det ændringsforslag, der er stillet, bliver vedtaget, men gør det ikke det, er jeg tilfreds med, at Socialdemokratiet har bedt om, at lovforslaget går tilbage i udvalget, for så må vi grave lidt mere i det en gang til. Det er aldeles utilfredsstillende, at man tvinger folk til at betale noget to gange.

Den anden knast er 5 pct.s-afgiften, og dér må jeg sige, at jeg troede, at stænklopsager og asbestsager havde været nok. Jeg troede, man havde lært, at når man vidste, at der var tordenskyer i horisonten, var der ingen grund til med dødsforagt at kaste sig ud i nogle projekter, som nærmest er dødfødte på forhånd.

Regeringen er øjensynlig også selv klar over, at der er problemer, for ellers havde man vel ikke tilsluttet sig det ændringsforslag, der siger, at man ikke rigtig ved, hvad der skal ske, og derfor gør man nok noget i løbet af et par år. Var det ikke bedre at lade være at indføre denne afgift og så gennemarbejde det, sådan at man var fri for at starte med at indføre noget, man måske ikke rigtig tror fungerer?

I virkeligheden er der jo ikke ret meget tvivl om, at det ikke vil fungere, for en ordning som den, et flertal i Folketinget nu forsøger at gennemføre, har jo fungeret i udlandet – eller rettere sagt har jo netop ikke fungeret i udlandet! Vi har jo bl.a. eksempler fra Tyskland på, at nøjagtig det system, vi opbygger nu, var man nødt til at gå væk fra i løbet af få år, i øvrigt med store udgifter i forbindelse med administrationen. Så de udenlandske erfaringer fortæller, at vi overhovedet ikke behøver at lave et forsøgskompleks i Danmark på det; det har ikke kunnet lade sig gøre.